MUNTANYES PLANES
10 ANYS: 100 SORTIDES (23-03-2019)

Fa 10 anys, un grupet de persones, encapçalades, dirigides i organitzades per l'Àngel i la Montse van iniciar unes sortides, que tot seguit es convertiren en un repte de periodicitat mensual, fins arribar a ser un hàbit o quasi una necessitat gairebé vital, per molts dels presents.

En un principi eren sortides matinals, amb esmorzar com cal.

Després es van convertir en sortides matinals amb un dinar ben cabal.

Amics i amigues.

Aquest cap de setmana fem la sortida nº 100. 10 anys i 10 desenes de sortides: Guai!

- 10 anys de continuïtat d'una proposta, avui dia, és molt. Els reptes, o contractes, entre persones, solen durar poc. Ens costa la continuïtat i ens molesta la rutina.
- 10 anys buscant, seleccionant, preparant, mirant, apamant… una sortida matinal **mensual** requereix molta constància, és de molt mèrit, cal tenir moltes ganes i sobretot molta capacitat de continuitat i superació!
- 10 anys i 100 sortides, permeteu-me que ho digui, és un **èxit sensacional!.**

Si hi afegim que el grup, en lloc d'aprimar-se, donats els quilometratges habituals, s'ha anat engreixant (i no sols pas pels tecs –esmorzars i dinars - que es fan), cal dir que calia posar-hi uns certs límits en quant al nombre del personal.

Hi podem afegir que, en contrast amb el que es porta avui dia, on els contactes socials es mantenen en un món virtual ("guassàs", "onlines", "meils", "tuits", pàgines "guès", "feisbucs"…), aquest grup viu, conviu, reviu i sobreviu gràcies al contacte físic (ep! no em mal interpreteu!) amb els altres, amb la natura i amb els paisatges.

No és que no fem servir els contactes on line i virtuals. Sí que els utilitzem. Els fem servir i molt!. Sino, com sabríem a quina hora sortim, de quin lloc ho fem, on anem i com orientem als qui es perden o cauen en un riu? entre altres

Però penso que la raó de l'èxit roman en uns petits detalls que tot seguit us vull indicar:

1. D'una banda, poder sortir de ciutat, on cada vegada estem més nerviosos, avorrits o angoixats, i massa sovint envoltats de veïns desconeguts, callats o pesats. Aquest és un primer motiu, dit i resumit en un sol mot: **llibertat! Sóc lliure!!!!**
2. De l'altra: tenir la necessitat, la vigília del tercer dissabte, de pensar: quin vestit em posaré, quin temps ens farà, qui hi haurà, serà dur de pujar?. En dues paraules, poder cridar com un animal: **Ei! M'és igual!**
3. Una tercera raó podria ser el poder-nos veure, parlar, comentar, petonejar, abraçar i arreglar, parlant, la majoria de problemes que ens envolten. Dit en 3 paraules: **gaudir de l'amistat!**
4. Una quarta. Poder conèixer, trepitjar, mirar, observar, fruir de la natura, la del nostre entorn i la de més enllà (no del més enllà!, encara!), de les plantes i flors, i de les olors; i dels animalets, dels animalons i d'alguns animalots, també presents. Dit amb poques paraules: **conviure, admirar, disfrutar, somiar amb la natura!**
5. I per últim, conèixer, palpar i saber que els temps canvien, malgrat l'home del temps. I que és bo poder suar i prendre el sol; que és molt saludable deixar-se abraçar per la pluja, la humitat i la boirina (sense necessitat de llançar-se al riu cada vegada que hom veu una bassa d'aigua), i que és més saludable i bo per la pell, l'aire fresquet de la muntanya, que les cremes i potingues per la tele aconsellades. En paraules mal dites: **suportar alegrement les inclemències del temps!**

I és per tot plegat: per la sortida nº 100, que aquest cap de setmana fem realitat; per tots els llocs, fantàstics, que hem visitat; per tot el que hem parlat (i arreglat); per tot del que ens hem assabentat; per tot allò que hem viscut, per tot el que hem rigut... però, per sobre de tot, per la companyonia, per l'amistat, per la cordialitat i per tot el que cada ú hi ha anat posant per aconseguir un grup tan trempat.

Moltes gràcies a tots els caminaires participants, a tots els aquí presents i també als absents.
Però permeteu-me fer especial menció a l'Angel, la Montse (que en pau reposi) i a la Sunsi.
Fa 10 anys que vau iniciar aquesta activitat. I amb afany i sens parar, l'heu continuat
Mirant, buscant, preparant, activant, organitzant i facilitant a tots unes fantàstiques sortides,
tot caminant, gaudint, parlant, rient, admirant, fruint, contemplant…i les amistats augmentant.
Gràcies per aquesta feina callada, aparentment senzilla, pacient
Gens cridanera, però molt generosa i, per tots nosaltres, molt eficient
Gràcies per ser com sou, gràcies per la vostra lliçó exemplar.

I a tota la resta de components del grup: moltes gràcies per la companyia
Per la vostra amistat, per la bonhomía, per ser-hi, pel bon rotllo i la simpatia

Com diría algú prou conegut: GENT DE MUNTANYES PLANES: SOU MOLT BONA GENT!
L'ENHORABONA MÉS CORDIAL, MOLTES FELICITATS ! I PER MOLTS MÉS ANYS!!!

Angel, PORFA! sols et demanem una cosa: demà no ens deixis tancats a la presó de Busa!!!.

La cantada

Rondes de Muntanyes Planes

(Música: "Les rondes de vi")

No vagis a la mar, a encomanar les penes
Si vols passar-ho bé, vine a Muntanyes Planes
La la rà. La ra la rà. La la rà la ra la ra.

Si tu no saps què fer, ni saps cap on anar
Vine a caminar que un àngel et guiarà.
La la rà. La ra la rà. La la rà la ra la ra.

No cal anar al gimnàs ni fer dieta ideal
sols mirar com cal la natura excepcional.
La la rà. La ra la rà. La la rà la ra la ra.

I el primer brindis va per tots els aquí presents
I també volem fer present a la Montse i als absents.
La la rà. La ra la rà. La la rà la ra la ra.

I el segon brindis va pels qui ens porten a "pasturar"
Per l'Angel i la Sunsi que ens preparen on hem d'anar.
La la rà. La ra la rà. La la rà la ra la ra.

No volem passar per alt uns fotògrafs sensacionals
Ni tampoc al "parent" pintor pels seus quadres fenomenals.
La la rà. La ra la rà. La la rà la ra la ra.

També cal esmentar al col·lega Joan Brunet
Que ben aviat i molt clar ens ho penja a l'internet.
La la rà. La ra la rà. La la rà la ra la ra.

El senyor Agustí

(Música: "El sr. Agustí enganya les criades")

L'Àngel Colomer ens prepara les sortides
la Sunsi, mirant-ho bé, ens busca un bon dinar
I als de Muntanyes Planes a tots ens fa gaudir
Cal aquí!, cap allà!. La natura ens fan admirar

Les normes d'aquest grup per tots són conegudes
Cal ser puntual per l'Angel escoltar
I el que no arriba a l'hora no sap un pararem
Tururut, tururut!, els "alivius" s'ha perdut

Boscos, valls i rius i alguna muntanyeta
Tots anem contents i arreglant el món xerrant
Si hi ha massa pujada en algun indret
Què s'ha pensat! Què s'ha cregut!. El pobre Àngel ja ha rebut.